

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések egység szerint.

A nyílt tér sora 1 korona.

Meghalt a király

(drpi) A király fáradt volt, pár órával előbb kellett lepihennie, mint évek óta szokta, hajnali fél négyre mondta, fel fog kelni; nem kelt fel, megakadályozta a legnagyobb kényszerűség: a halál.

Lehetnek, kik játéknak veszik, ha nagy, providenciális emberek utolsó szavát, tettét felfogják, mint ősidőkben a haldokló utolsó leheletét az utód, há emlékezetbe vésik, történetébe írják és a kialudt élet ez utolsó lobbanásában az egész élet-égés folyamatát egy lángba sűrítve látják. Mégis, valameddig nem tudjuk tagadni, hogy vannak élet-hivatások, melyekre születünk, történeti egyéniségek, akiket külső körülmények, belső determináltság meghatározott akarássok, cselekedetek felé sodornak, melyek nem úgy múlnak el, mint a buborék a víz színén, de örök nyomot hagynak az emberiség, nemzetek, társadalmak életén; valameddig hinnünk kell, hogy vannak emberek, akiket az örök Mindenség a maga akaratos, meg nem másítható céljaira teremtett, addig nem mehetünk el csukott szemmel, süket lélekkel olyan jelenségek mellett, melyekben az öntudatos, vagy öntudatlan, de lenyűgözően következetes Világ-akarat világosságot gyújt a vak ember-fiának.

A király fáradt lett, orvosai azt mondták: ez a vég, a halál, Nyolcvanhat esztendő volt, másfél hiján hetven esztendeig uralkodott — példát eset a történet során — ember és király sorsában sok szenvedés, megpróbáltatás törte, elfáradhatott; mondják egyesek, nekem más meglátásokat mutat a halála napjának estjén fáradt király: az elnem fáradót látom. A mi hamar megvénhedt, korán elfáradó ember-világunk közepett a sors-intéző Vezetés megnyilatkozása ő, a soha nem fáradt. Mindent az Akarat teremt, mindent a maga céljaira és mindenbe belekötözi a Célt és nincs véletlen. Az egy-napi légy sorsa, léte feladata munkája az egy nap, a száz éves teremtményé száz esztendő. Minden annyi erővel, annyi esztendővel születik, amennyit visszavár tőle a Teremtés és nincs sem ingyen, sem erő-pocsekölés. Kevés nap, kevés munka, sok erő, sok kötelesség. De el nem vész semmi félben hagyott feladat mellől, nincs fél-ség sem annak, ami elmúlt, sem a Teremtésnek Nagyság a nagy erő, nagy akarat, nagy eredmény.

A király nyolcvanhat esztendő volt,

másfél hiján hetven esztendeig uralkodott, el nem fáradt, ez életében a legnagyobb szerű és a legemberibb. Mert minden embert belülről determinál a sors és mindenegyikünk lelkében hozza magával talán nem annyira a lehetőségeket, mint az azok között való megállás, vagy elbukás bizonyosságát. Megállás és elbukás ugyan csak emberi szavak és vonatkozások, a Mindenség számára nem léteznek, neki minden úgy kell, ahogy van, de épen az az ember felsőbbrendűsége, méltósága, hogy új viszonylatokban magának külön, új világot terem. Ebben és ezekkel éli magát öntudatra s nem tudnék én igazabb, szigorúbb és világosabb mértéket az ember-értékre az elfáradás mértékénél. Ahogy az Írás mondja: Elfáradtál a szükség napján, szükös a te erőd. Ez az élet-energia mértéke, a küldetés is, meg az emberé is. Királyi ember, aki el nem fárad, királyi terheket hoz a vállán, miket a Teremtés rakott rá, de király az emberek között is.

Tizenkilenc esztendő volt, mikor a királyi teher rája zuhant, hatvanhat esztendő volt, mikor a Sors, a császárra, a királyra nehezdedekben is az emberre súlyosodó van hozzánk legközelebb, de voltak közöttük tisztán emberiek is, közülök egy elég, hogy kisebb potenciájú élet belerokkanjon, de a király el nem fáradt, ez benne a legkirályibb, a legmagasabb emberi.

Még gyermek volt, keshedt vállu, kék szemü, rózsás arcu, mikor beültették égő házba, rozoga székre, — nem gyermeknek való hely-nem tudott csodát, nem tudott tüzet oltani egy kanna vízzel, sőt mikor így próbálta, új lángra kapott a ház, de eloltotta a tüzet, az utolsó leszakadó gerendát vállával fogta fel, a rozoga székek út talpát faragott, kisebbeket, de keményebbeket.

Még ifjú volt és nem a fiatalok ereje a lemondás — s erős a lemondásban. Mig birta két kézzel tartotta Lombardiát, a német hegemoniát, mikor nem győzte tovább, olyan úri gesztussal adta oda, mint aki dús birtokból koldusoknak alamizsnát osztogat. Más ember, minden fejedelmi ember lelkét vitte volna magával a két ajándék, más beleöregszik, ő megerősödik rajt.

Olyan erős, hogy szakítani mer tizöt kemény törekvéssel, olyan erős, hogy a maga belátását száz osztrák

többségnek elébe helyezi, olyan erős, hogy tud igazságos lenni három évszázadon át vérebe röpöködök hamisságával szemben, meri szeretni, akiket gyűlölt, meri visszaállítani a véstetlen magyar alkotmányt a negyvennyolcas törvényeket, mer szabadságot adni népeinek. S a nagy erősségtől meg nem gyengül, el nem fárad.

Öccsét kivégzik, rettentő halált hal egyetlen fia, — királyi hitvesét már letörték a csapások — maga fájdalma elől menekülő asszonyt orgyilok szakítja el melőle. Körülötte halál, rémület, kétségbeesés, ő dolgozik tovább, hatalma megerősödik, országai felvirulnak, anyagi, szellemi kulturájuk soha nem sejtett magasságra nő, akik ifjan kerültek melléje, öregségre fáradtak, kidőltek, ő meg nem török el nem fárad.

Hatvanhat éven át őrzője volt a világ békességének, erős és fáradhatatlan a türelemben, engedékenységeiben, a hatvanhetedikben tudott erős lenni, erős és el nem fáradt egy új akarathoz, amit ifjusága óta megtagadott, tudott hozzá ifjukodni a világot megrengető háborúhoz, mikor türelmét öregségnek, engedékenységet gyengeségnek, békés törekvéseit fáradtságának gondolták.

Ez volt élete tragédiái között a legnagyobb tragikum; egy életmunkának legalább látszólagos semmibe hullása, ezen kellett erejének mogrokkani, az ifjuságos elhatározáson megöregednie, nem lehetett el nem fáradnia. A király, fáradhatatlan, elfáradt, a király meghalt.

Nagy küzdelemben állunk s ha a harcmezőkre ráborul az Úristen békéje, vége lesz-e harcnak, magyarok? Akkor kezdődik igazán: föltámasztani, ami leromlott, helyreállítani, ami rombadőlt, helytállani a népek békés, de kemény retélkedésében, új és újabb virágzásra kiébredni, dolgozni, hogy ez a föld magyar legyen és boldog, a nép rajta szabad és földi, meg lelki minden jóval áldott; ez a munka vár reánk. Lehetünk-e öregek, ványadtak, fáradtak, vagy nem kell-e inkább új ifjusággal munkához látóknak, erősöknek, minden emberi és polgári dologtevésünkben törhetetleneknek, lennünk?

Ebben a reánk ébredő kötelességteljesítésünkben hadd legyen példaképünk a mi magyar királyunk I. Ferencz József, a fáradhatatlan, aki ember volt s az emberi sors végén elfáradt, meghalt, hogy bennünk feltámadjon.

A király halála.

Polyó hó 22-én szerdán reggel sutlogva mondta egyik ember a másiknak, hogy uralkodónk elkölödött a élők sorából. A hír meglepetést nem kellett, mert fájdalommal értesülünk, hogy agg uralkodónk gyengélkedik, de pozitív értesüléseink, a halálról nem volt. Csak később úgy 9 óra között lapunk kiadóhivatala értesít a hiteles tudósításról és rögtön a kiadóhivatal ablakában megjelent a szomorú valóság hogy

ÓFELSÉGE KEDDEN ESTE 9 ÓRÁKOR SCHÖNBRUNBAN MEGHALT.

Tehát igaz volt, hogy a legalkotmányosabb uralkodó megszűnt élni.

A városhoz valamint a főbírói hivatalhoz semmi értesítés nem érkezett azonban a hivatalokra iskolákra a plébánia és valamint izr. templomra kitűzték a gyász lobogót.

A lakosság nagy mély megrendüléssel értesült a szeretett uralkodó elhunytáról, akinek emléke mélyen bevésődött a magyar nép szívébe.

Értesülésünk szerint a plébánia templomban, valamint az izr. templomban f. hó 30-án a temetés napján gyász Istentiszteletet tartanak. Az iskolákban ugyancsak e napon lesznek a gyászünnepek, melyeken az iskolák tanárai illetve tanítói fogják a tanuló ifjúság előtt az elhunyt király jelentőségét méltatni.

A reáliskolában *Dehény* József tanár mond beszédet.

A sümegi áll. ei. népiskolára a király halálának hírére kitűzték a gyászszalagos nemzeti zászlót. A tanítótestület f. hó 24-én tartott gyűlésén mély kegyelettel adózott ófelsége emlékének, elhatározta, hogy a temetés napján tartandó gyászmisén az intézet megjelenik, utána gyászünnepet rendez s ezen a király életét Nagy Jolán tanítónő méltatja.

Az izr. templomban szombaton Dr. Pfeiffer Izák rabbi imát mondott az elhunyt királyért és először hangzott föl a szokásos szombati királyimánkban IV. Károly király neve.

A király Sümegen.

Megszentelt a föld, hová dicsó, elhunyt királyunk lépett s alig van vidéke a mi szép hazánknak, melyet husszu élete jován fel nem keresett. Talán így ivódott lelkébe a megértés, mellyel oly közel tudok jutni hozzánk. Trónra lépése előtt 5 évvel járt legelőször Magyarországon s épen a mi szülőföldünkön, Sümegen.

Ferenc József kir. herceget és két öccsét: Miksát és Károly Lajost, 1843. szeptember havában, az ischli nyári fürdő után Magyarországra hozta Bombelles gróf, hogy

Németországi naplójegyzetek.

II. Közlemény.

Reichenhall, 16. jul. 23.

Tegnap a saison legfényesebb koncertje volt, előkelő és elegans közönség zsufolásig töltötte meg a tágas, szép hangverseny termet; egy hegedű-qnartett mesterileg játszotta Mendelsohn, Krieg, Mozart, Beethoven klaszikus remekeit; az est fénypontja a németországi hangversenyek starja egy müncheni kamaranékesnő; gyönyörű sopran hangjával a műértő közönséget szinte magával ragadta.

Hangverseny után a publikum nagy része az éttermekbe vonult — kedélyesen elbeszélgetve a társaság csakhamar a legérdekesebb themára tért át, a háborus események kerültek szőnyegre.

Nagyon érdekes epizodok, a nyugati front nevezetes eseményei, mindkét harcoló fél bátorságáról a sommei csata pokoli szenvedéseiről sok szó esett — ismét meggyőződtem, hogy a németek a világi dolgokat megértő és józan optimizmussal szemlélő értékes emberek. Ellenségeinkről nagyon érdekes, tanulmányos dolgokat mondott I. boruról azt mond.

megtekintésük Vas-Zala- és Sopronmegyék szép vidékeit. Elég gyorsan utaztak. Szeptember 13-án Batthyány Fülöp hercegnél a körmeneti várban ebédelték; estére már Keszthelyen Festetics László gróf vendégei voltak. Másnap Sümegre mentek a város tanácsa elhatározta, mint az akkori jegyzőkönyv megőrögi, hogy a fenséges kir. hercegeket mozsárlövéssekkel fogadja s a veszprémi püspök nyári kastélyában szálltak meg, de Mérey Sándorral, az ország tartományi főbiztosával, Szalay Imre veszprémi kanonokkal és Döbrentey Gáborral, az íróval, nagy néptömeggel kísérvé, nyomban felmentek a sümegi vár réges om-ladékaik közé.

Itt mutatta be Mérey Ferencz József királyi hercegnek és öccseinek akkor ünnepeket költőjét, a regék és mondák költőjét, *Kisfaludy* Sándort. A beszélgetés csakhamar bensőségessé vált a költő és az uralkodóház ifjú sarjadékai közt. Hogyis ne, midőn nemcsak azt a magyar író látta benne a kis kir. hercegek, kiról mesterlik, a lelkes nemeskéri Kiss Pál, mint a nemzeti irodalom héroszáról szólt neki áradozva, hanem egyszersmind a volt katonát és nemes testőt is, ki dicsőségesen vette ki részét nagyapjuk olasz- és franciaországi hadjárataiban és ez utobbiakban hadifogságot is szenvedett.

Asümegi látogatás, mely így emlékezetes benyomásokat hagyott az ország jövőnd királyának lelkében, voltaképpen nemeskéri Kiss Pálnak szólt, ki ekkor éppen Sümegen nyaralt az édesanyjánál.

Nagy szeretettel bocsúztak el másnap az ő magyar tanítómesterüköt, ki életének nagy hivatását lelta az udvarnál számára kijelölt feladat teljesítésében.

Általános élelmiszer-rekvirálás előtt.

Felnyitják a spejzokat is.

Az országos közéletmezési diktátornak gy jelszava, s ebben benne van minden garanciája. Ez a jelszó így hangzik: Rendet kell csinálni az egész vonalon! Báró *Kürthy* Lajos az eddigi jelek szerint nem áll meg olyan felintézkedéseknél, mint amelyekkel eddig a háborus uezsora ezerfejű szörnyetegének csak az apró csapjait nyesegették, de a fejeket és a törzset magát élni és virulni hagyták. Az új közéletmezési diktátor eddigi működése során már bebizonyította, hogy minden bajt és gyalázatosságot gyökereiben igyekszik orvosolni és hogy

ta, hogy a győzelmet a tanítóknak köszönheti, nagy emlék, jellemek, sőt viágeseemények conceptiojukat gyakran a tanítás és nevelésnek köszönhetik, ismeretes, hogy az iskola és gyermekszobában szerzett benyomások kihatnak az egész életre.

A „Kinderstube“ lelke a nő, az anya a nőiesség mintaképe, szerény, igénytelen, egyszerű, házas — művelt és képzett, szóval mindazon tulajdonságokkal bir, a melyekkel nemcsak családja jólétét, kényelmét biztosítja, de gyermekei jövő boldogságát is megalapítja.

Nemes egyszerűséggel — de izléssel öltözködik a nem esztetikus „Sihlfrock“ — garderobe — ból teljesen száműzve van, nálunk pongyolában viseltnek a hölgyek; a szép ruha megszerzését nem tekinti életcélnek — mert tudja, hogy elegans, drága toilletekkel nem tehet tekintélyt, tiszteletet, elismerést szerezni — e cél elérésére más eszközök szükségesek. A német nő hivatásának magasabb voltát ismeri, nem riad vissza az ezzel járó nehéz kötelesség.

(Fojt. köv.)

gondoskodása kiterjed a front mögött dolgozó nemzet létfeltételeinek minden pontjára. A liszt, tej és a cukorügylek sürgős. habár csak ideiglenes rendezése után megállapította a szappannak igazán olcsó árát és most programja legnagyobb részét pontjának, az ország lakosságának egyenlő mérték szerint való ellátásának hatalmas munkájába fogott.

E grandiózus programpon megvalósításától mindenekelőtt pontosan kel tudni, hogy mennyi mindentűt a készlet. Csak így lehet elkülni az egyenlőtlenséget, s csak így lehet elérni azt, hogy miképpen a fronton egyformán kell mindenkinek elszenevednie a nemzet titáni harcának a nehézségeit, az itthon levők között se emeljen válaszfalat a vagyon, amely lehetővé tette a felkészülődést hosszú időre is, esetleg azok rovására, akiknek legfőljebb máról-hónapra van módjukban megélhetési szükségleteiket beszerezni.

Mint Zalaegerszegről közlik velünk, az országos közéletmezési hivatal vezetője, báró *Kürthy* Lajos körrendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, amelyben elrendeli, hogy ugy a termelőknél, mint a kereskedésekben és magánháztartásokban is össze kell irni a kávé, cukor, zsir, burgonya, liszt, bab, borsó, lencse és köles-készleteket.

Árva Lajos alispán a körrendelet értelmében a megjelölt cikkek összeírását úgy Sümegen valamint Zalavármegye minden községébea sürgősen el is rendeli és értesülésünk szerint egyben az országos közéletmezési hivatalnak megjogja tenni észrevételeit, amelyek a végrehajtásnál várható tapasztalokra vontkoznak. Az összeírás eredményéről egyébként már december közepére jelentést kíván báró *Kürthy*.

Mindenki köteles tehát akár pedig a nála megjelenő összeíróknak pontosan bejelenteni, hogy fentebb felsorolt cikkekben mennyi készlete van, hogy családjában hány tagot éllemez, s hogy van e valaki számára elraktározott készlete. Annál inkább is érdekében áll ezeket az adatokat mindenkinek bevallani, mert az összeíróknak okukban von, sőt helyenként kötelesek is kutatásokat végezni és az eltitkolt készleteket nem csak el fogják kopozni megtérítés nélkül, hanem még az eltitkolót két hónapig terjedhető elzárással büntetik.

Az összeírás fontossága mindenki előtt nyilvánvaló. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a legszükségesebb vlemi cikkekhez hozzájuthasson. Ez vezeti az országos közéletmezési hivalt, hogy az ország lakosságának ezt az elemi jogát biztosítsa, s a legszigorubb eszközökkel fenyeget, ha valaki az előirt rendelkezéseket nem tartaná be a legpedánsabban. Tekintettel tet hát arra, hogy a szikoran megszabott mértéket meghaladó élelmiszerkészleteket a leggondosabban belakatospejzokból is el fogják vinni, a készletek tulajdonosai a saját érdekükben tartoznak a legszigorubb beosztással élni. — megtörténhetik ugyanis, hogy hivatalosan megfogják állapítani a személyenkénti adagolás megállapítása után, hogy a fölvevett készletekből

mennyi a fölőleg és azt elrekvirálják. Ha a készletek tulajdonosai nem a legnagyobb takarékosággal élnek, megtörténhetik, hogy a rekvirálásig annyit fogyasztanak, hogy a megállapított fölőleg elvitele után nekik nem marad.

Igen célszerű tehát, ha mindenki már most alkalmazkodik a várható új rendhez és csak a le nimálisabbat, a nélkülözhetetlent fogyasztja.

H I R E K

A kutak,

régi sebei a mi városunknak. A kutak kérdésével annyiszor foglalkozott lapunk, és a sok irásnak, a sok kérésnek eredménye a »Rapid« kutak felállítása lett.

Ezeknek a kutaknak nagy előnyük, hogy a vizet senki edényével nem merheti ki mi által a fertőző betegségeknek útját állják azonban óriási hibájuk, tönkre mennek.

Ma Sümegen a közutak teljesen használhatatlanok. Azok a kutak, melyek a közfogyasztást látják el heteken keresztül használaton kívül vannak, mert senki sincs ki gondoskodna azoknak hajtásáról. Csak állnak és várják mi történi velük. A lakosság pedig viz hiányában egyszer innen mászva amonnan a szomszédól, vagy jó barától könyörög egy kis vizet, ki szívesen ad ugyan de megjegyzi, hogy sokáig ő sem tud adni, mert kevés a víz.

A város valamelyik hozzáértő iparosnak adná ki egy általános összegért a kutak javítását és akkor nem fordulhatna az a lehetetlen állapot, hogy heteken keresztül viz nélkül kelljen lenni a lakosságnak.

Most a háboruban igyszólván mindent nélkülözünk kell, és ha még a vizről is le kell mondanunk, akkor igazán sikerült gaz ellenségeinknek kiéheztető politikája.

— A helybeli tűzerek hűségesküje.

Polyó hó 23-án délután 3 órakor helybeli lovastűzrezred pótütege az új királynak *Károlynak* hűségesküit tett. A plébánia templom elé vonult a katonaság, hol feszes állásban várták a véletlenül városunkban vizsgálatot teljesítő ezredest, miután az megérkezett a tiszték és a legénység bevonult a templomba, hol *Kiss Pius* apát misét tartott. A mise elvégzésével újra a térre vonult a katonaság hol megkezdődött az eskütétel. Először a németül tudók, azután a lengyelek százados olvasta fel a az esküt. Az eskü mintá ugyanaz volt mint addig, csupán *I Ferenc József* helyett *Károly* királynak nevét olvasták fel. A hűségeskü magyar nyelven így henzik:

— Mi ünnepélyesen esküszünk a mindenható Istenre, hogy Őfelsége legfelsőbb fejedelmünk és urunk, *Károly*, Isten kegyelméből Ausztria császára, Cseorszag királya stb. és Magyarország apostoli királya és hazánk szentesített törvényei iránt hűséggel és hódolattal viseltetünk. Esküszünk hogy Őfelsége, Őfelsége tábornokaiak és minden egyéb előjáróinknak és feljebvalóinknak is engedelmességet, azokat tiszteletben tartjuk és védelmezzük, rendeleteiket és parancsukat minden szolgálatban teljesítjük minden ellenség ellen bárki legyen is az. Vizen és víz alatt, szárazon és a levegőben éjjel és nappal csatákban rohamokban ütközest és mindennemű vállalatokban szóval mindenütt mindendor és minden alkalommal vitézül és férfiasan harcolunk: csapatainkat zászlóinkat lövegeinket semmi esetben el nem hagyjuk az ellenséggel soha a legkisebb egyetértésbe nem bocsájtjuk magunkat mindig a haditörvények szerint és derék katonákhoz és harcosok illó módon viseljük és így becsülggtel élünk és halunk Isten minket úgy se-
eéljen! Amen.

— **Nagy tűz a csáktornyai járásban.** Csütörtökön délelőtt nagy tűz pusztított a Csáktornya mellett levő Buzás községben. A tűz az egyik pajtában keletkezett s a szélben nagy gyorsasággal terjedt tovább. Rövid idő alatt eléget négy lakóház, tíz pajta és számos egyéb melléképület. Több sertés is a tűz martaléka lett. A tűzhöz nagy felkészültséggel kivonult a csáktornyai tűzoltóság is s késő délután sikerült lokalizálnia a tüzet. A kár mintegy 30,000 korona.

— **Rendelet a cserekereskedés ellen.** Magyarországnak számos vidékén, újabban szokásba jött, hogy a kereskedő nem volt hajlandó pénzért árut adni, hanem csak élelmiszert. Így például egyes vidékeken dohányt, cukrot, petróleumot, sőt csak tojásért, vagy kukoricáért voltak hajlandók kiszolgálni. A belügyminiszter intézkedett, hogy ez a cserekereskedelem megszűnjön és elrendelte hogy a sőt és a petróleumot, általában pedig élelmiszeres cikkeket minden mellékkikötés nélkül készpénzfizetésért kiszolgáltatni vonakodó kereskedők ellen megtorló eljárásnak van helye. Csak aztán végre is hajtának ezt az üdvös rendeletet.

— **Erzsébet ünnep a népiskolában.** A sümegi állami népiskola az ipariskolával egyetemben f. hó 19-én megható gyásznapen hódolt Erzsébet királyné emlékének. A felejtethetlen királynéről *Dehény József* néki dői szép emlék sorokat olvasott fel. A tanulók szavatai és hazafias dalok egészítették ki az ünnep műsorát.

— **Figyelmeztetés.** A tél küszöbén a sümegi erdőhivatal ez uton is figyelmezteti a nagy közönséget hogy tűzifakészletével a lehető legnagyobb mértékben takarékoskodják, szükségletét amennyire csak lehet redukálja; csak így lesz módjában a hivatalnak hogy annyi tűzifát juttathasson mindenkinek amennyire mulhatatlanul szüksége lesz a télen. A tűzifakészlet nagyon kevés s nagyon indokolt hogy a takarékoskodást a tűzifával is gyakoroljuk Sümeg 1916. nov. 23. Hazafias tisztelettel A veszprémi püspökség Sümegi erdőgondnoksága.

— **Uj szállítási igazolványok.** A hivatalos lapban rendelet jelent meg, amely szerint a mezőgazdasági termények, liszttermékek és egyes mezőgazdasági terményekből előállított ipari termékek szállításához szükséges eddig érvényben volt szállítási igazolványokat november 30-ával hatályon kívül helyezik és ezen naptól kezdve új, szürke víznyomásos papíron előállított hivatalos úrlapok lépnek életbe.

— **Készítsünk szalma-cipőket a katonáknak.** A hadvezetés a hideg időkre való tekintettel megint azzal a kérdéssel fordult az ország közönségéhez, hogy a katonaság részére minél nagyobb mennyiségben készítsenek az idén is szalmacipőket. Tavaly télen nálunk Ausztriában is többen foglalkoztak ilyen szalmacipők készítésével. Ezeket, ugyszintén általánosságban mindenkint, arra kéri most városunk előjáróit, oággy minél több szalma-cipők készítsenek a hadsereg számára.

— **Mindenki maga szerezzé be a burgonya szükségletét.** A belügyminiszter rendeletileg figyelmezteti az ország lakosságát, hogy a burgonya rekvirálása rövid idő alatt meg fog kezdődni, s ezért mindenki, aki nincs burgonyával ellátva, siessen fedezni szükségletét. A hatóságok e rendeletből kifolyólag hívják fel a közönséget, hogy burgonya szükségletét mindenki maga iparkodjék biztosítani.

— **A király halála és a mozi.** Őfelsége halála miatt a mai előadás az Apollo mozgószínházban szünetel.

A jövőhéten *Sudermann* híres drámája *A rókaút* kerül bemutatásra. Bővebbet a falragason

Felelős szerkesztő **Horvát Imre.**

Szerkesztőtárs: **Németh Böske.**

Laptulajdonos és kiadó: **Horvát Gáb**

163. szám 1916. végrh.

Árverési hirdetés.

Alulirt bír. végrehajtó mint bírói kiküldött közhírré teszem, hogy Gógánfán elhalt Gyömörey Gáspár örökgyó hagyatékához tartozó 2. darab 470 és 471 számú egyenkint 400 K. összesen tehát 800 Kor. névértékű Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár részvényt a 8—25 számú szelvényekkel együtt nyilvános árverésen eladom.

Mely árverésnek a sümegi kir. Járásbíró Pk. 1127/3/916. 828 sz. végzése folytán Sümegen a község házában leendő megtartására 1916. évi december hó 7-ik napjának délelőtti 10 óráját határieölül kítüzöm s ahhoz a venni szándékozók az ennel oly megjegyzéssel hívom meg, hogy az irt részvények az 1881 évi 60 t. cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron illetve név értékben alul is el fognak adatni.

Sümegen 1916 november 22-én

Vértessy kir. jbirósági végrh

V E S Z E K
csak teljes wagon rakományú, kifőzött száritott
TÖRKÖLYT
jóárban

Ajánlatokat állomásra szállítva kér

Kovács Izidor

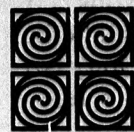
Sümeg.

LAKÓHÁZ

1 hod gyümö csössel konyhakertte szabad kézből eladó. Bővebbet a kiadóhivataiban.

FIATAL EMBER

ügyvéd irodában, mint irnok állást keres. Bővebbet a kiadóhivataiban.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

